

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 25 lutego 2011 r.

**o zmianie ustawy o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz
wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej
i członków ich rodzin**

(druk nr 1121)

USTAWA z dnia 14 lipca 2006 r. O WJEŹDZIE NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ, POBYCIE ORAZ WYJEŹDZIE Z TEGO TERYTORIUM OBYWATELI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ I CZŁONKÓW ICH RODZIN (Dz. U. Nr 144, poz. 1043, z 2007 r. Nr 120, poz. 818, z 2008 r. Nr 216, poz. 1367 oraz z 2010 r. Nr 81, poz. 531)

[Art. 12.

Komendant placówki Straży Granicznej umożliwi obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE przez okres nie dłuższy niż 72 godziny, przed wydaniem decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podjęcie działań zmierzających do uzyskania dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, albo do udowodnienia w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że osoby te są uprawnione do korzystania ze swobody przepływu osób.]

<Art. 12.

Komendant placówki Straży Granicznej umożliwi obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE, przez okres nie dłuższy niż 72 godziny przed wydaniem decyzji o odmowie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podjęcie działań zmierzających do uzyskania dokumentów, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 1 lub 2, albo do udowodnienia w inny, niebudzący wątpliwości sposób, że osoby te są uprawnione do korzystania ze swobody przepływu osób.>

Art. 19.

1. W przypadku rozwodu, unieważnienia małżeństwa, śmierci lub wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatela UE, o którym mowa w art. 16 i 17, członek rodziny będący obywatelem UE zachowuje prawo pobytu.
2. Członek rodziny niebędący obywatelem UE zachowuje prawo pobytu w przypadku:
 - 1) śmierci obywatela UE, o którym mowa w art. 16 i 17, jeżeli przebywał z nim na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż rok przed dniem śmierci obywatela UE;

- 2) rozwodu lub unieważnienia małżeństwa z obywatelem UE, o którym mowa w art. 16 i 17, jeżeli:
- a) małżeństwo trwało co najmniej 3 lata przed wszczęciem postępowania w sprawie o rozwód lub o unieważnienie małżeństwa, w tym rok w czasie pobytu obywatela UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
 - b) jako były małżonek obywatela UE sprawuje opiekę nad jego dziećmi, na podstawie porozumienia między byłymi małżonkami lub na podstawie orzeczenia sądu, lub
 - c) przemawiają za tym szczególnie istotne okoliczności, w tym związane z podleganiem przemocą w rodzinie w trakcie trwania małżeństwa, lub
 - d) jako były małżonek obywatela UE ma prawo do odwiedzin małoletniego dziecka, na podstawie porozumienia między byłymi małżonkami lub na podstawie orzeczenia sądu, gdy z porozumienia lub orzeczenia wynika, że odwiedziny odbywają się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. W przypadku śmierci lub wyjazdu obywatela UE, o którym mowa w art. 16 i 17, z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dziecko obywatela UE przebywające i uczące się lub studiujące na tym terytorium oraz rodzic sprawujący nad nim opiekę, bez względu na posiadane obywatelstwo, zachowują prawo pobytu do czasu zakończenia przez dziecko nauki lub studiów.

<Art. 19a.

1. **Dziecku obywatela UE, który był pracownikiem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale nie zachował prawa pobytu na podstawie art. 17, które przebywa i uczy się lub studiuje na tym terytorium, przysługuje prawo pobytu do czasu zakończenia nauki lub studiów.**
2. **Rodzicowi sprawującemu opiekę nad dzieckiem obywatela UE, który był pracownikiem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ale nie zachował prawa pobytu na podstawie art. 17, które przebywa i uczy się lub studiuje na tym terytorium, przysługuje prawo pobytu do czasu osiągnięcia przez dziecko pełnoletności; prawo to przysługuje także po osiągnięciu przez dziecko pełnoletności, jeżeli nadal wymaga ono obecności i opieki tego rodzica, aby móc kontynuować i ukończyć naukę.>**

Art. 29.

[1. Przy odbiorze zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się ważny dokument podróży i dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 40, a w przypadku gdy odbioru dokonuje pełnomocnik wnioskodawcy - także pełnomocnictwo do odbioru zaświadczenia lub karty. Obywatel UE może okazać inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo.]

- <1. Przy odbiorze zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się ważny dokument podróży, a w przypadku gdy odbioru dokonuje pełnomocnik wnioskodawcy – także pełnomocnictwo do odbioru zaświadczenia lub karty. Obywatel UE może okazać inny ważny dokument potwierdzający jego tożsamość i obywatelstwo.>**

2. Odbiór zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub karty pobytu członka rodziny obywatela UE potwierdza się podpisem składanym na formularzu wniosku o ich wydanie.

[Art. 40.

1. *Zaświadczenie o zarejestrowaniu pobytu obywatela UE lub kartę pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się lub wymienia po uiszczeniu należnej opłaty.*
2. *Oplata stanowi dochód budżetu państwa.*
3. *Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat za wydanie lub wymianę zaświadczenia o zarejestrowaniu pobytu obywatela Unii Europejskiej oraz karty pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, uwzględniając jednostkowe koszty wytworzenia i wydania lub wymiany tych dokumentów, z tym że wysokość każdej z opłat nie może przekroczyć wysokości opłaty pobieranej za wydanie obywatelowi polskiemu dowodu osobistego.]*

Art. 53.

[1. *Przy odbiorze dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się dokument potwierdzający tożsamość osoby odbierającej i dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 64, a w przypadku gdy odbioru dokonuje pełnomocnik wnioskodawcy - także pełnomocnictwo do odbioru dokumentu lub karty.]*

<1. Przy odbiorze dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE okazuje się dokument potwierdzający tożsamość osoby odbierającej, a w przypadku gdy odbioru dokonuje pełnomocnik wnioskodawcy – także pełnomocnictwo do odbioru dokumentu lub karty.>

2. Odbiór dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela UE potwierdza się podpisem składanym na formularzu wniosku o ich wydanie.

[Art. 64.

1. *Dokument potwierdzający prawo stałego pobytu lub kartę stałego pobytu członka rodziny obywatela UE wydaje się lub wymienia po uiszczeniu należnej opłaty.*
2. *Oplata stanowi dochód budżetu państwa.*
3. *Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób uiszczania opłat za wydanie lub wymianę dokumentu potwierdzającego prawo stałego pobytu lub karty stałego pobytu członka rodziny obywatela Unii Europejskiej, uwzględniając jednostkowe koszty wytworzenia i wydania lub wymiany tych dokumentów, z tym że wysokość każdej z opłat nie może przekroczyć wysokości opłaty pobieranej za wydanie obywatelowi polskiemu dowodu osobistego.]*

Art. 71.

[1. W decyzji o wydaleniu obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE nakazuje się opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie nie krótszym niż 31 dni.]

<1. W decyzji o wydaleniu obywatelowi UE lub członkowi rodziny niebędącemu obywatelem UE nakazuje się opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie nie krótszym niż 31 dni, z zastrzeżeniem ust. 2.>

2. Jeżeli stopień zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego tego wymaga, w decyzji o wydaleniu zarządza się jej przymusowe wykonanie przez doprowadzenie obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.
3. Przymusowe wykonanie decyzji o wydaleniu zarządza się także, gdy obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE nie opuścili terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu.

Art. 74.

1. Przymusowe wykonanie decyzji o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej należy do:

[1) komendanta wojewódzkiego Policji właściwego ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE - w zakresie doprowadzenia do granicy;]

<1) komendanta oddziału Straży Granicznej właściwego ze względu na miejsce pobytu obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE – w zakresie doprowadzenia do granicy;>

- 2) Komendanta Głównego Straży Granicznej lub komendanta oddziału Straży Granicznej właściwego ze względu na miejsce, w którym następuje przekroczenie granicy - w zakresie doprowadzenia do granicy państwa, do którego obywatel UE lub członek rodziny niebędący obywatelem UE zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.
2. Organ, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, informuje niezwłocznie wojewodę, który wydał decyzję o wydaleniu, o opuszczeniu przez obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu, informuje organ gminy właściwy ze względu na miejsce zameldowania na pobyt stały lub pobyt czasowy trwający ponad 3 miesiące obywatela UE lub członka rodziny niebędącego obywatelem UE o opuszczeniu przez nich terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonaniem decyzji o wydaleniu.